

28 Νοεμβρίου, 1990

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΗΣ CHR. KARAOLIS
DEVELOPMENTS LIMITED ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ
ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ CERTIORARI,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΩΝ ΛΕΜΕΣΟΥ-ΠΑΦΟΥ ΗΜΕΡ. 22.12.89
ΚΑΙ 26.10.90 ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΗΜΕΡ.
26.10.90 ΣΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ 237/86.

(Αίτηση Αρ. 149/90).

-
- Προνομαικά Διατάγματα — Certiorari — Στην σχετική διαδικασία κρίνεται η νομιμότητα και όχι η ορθότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως — Φυσική Δικαιοσύνη — Δικαίωμα ακροάσεως — Στέρηση — Ανεξάρτητος λόγος εκδόσεως του προνομακού διατάγματος — Διακριτική εξουσία — Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στον τρόπο ακήσεως της — Καθυστέρηση στην υποβολή της αιτήσεως για άδειαν — Διακριτική εξουσία Ανωτάτου Δικαστηρίου να αρνηθεί την παροχή της αδείας. 5
- Φυσική Δικαιοσύνη — Δικαίωμα ακροάσεως — Παρακοή διατάγματος — Διακριτική εξουσία να μην ακουσθεί ο διάδικος, εφόσον δεν συμμορφώνεται. 10
- Φυσική Δικαιοσύνη — Δικαίωμα ακροάσεως — Στέρηση ανεξάρτητος λόγος εκδόσεως του προνομακού διατάγματος — Παρακοή διατάγματος — Διακριτική εξουσία — Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στον τρόπο ακήσεως της — Καθυστέρηση στην υποβολή της αιτήσεως για άδεια — Διακριτική εξουσία Ανωτάτου Δικαστηρίου να αρνηθεί την παροχή της αδείας. 15
- Περιφρόνηση Δικαστηρίου — Παρακοή διατάγματος — Οπισθογράφηση προσωρινού διατάγματος με το οποίο είχε διαταχθεί η αναστολή προηγούμενου διατάγματος εξώσεως — Κατά πόσο μπορούσε να οπισθογραφηθεί — Καταφατική η απάντηση στο ερώτημα — Οι Περί Πολιτικής Δικονομίας Θεσμοί, Θ. 42Α. 20
- Προνομαικά Διατάγματα — Certiorari — Δεν ελέγχεται η ορθότητα, αλλά μόνο η νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- Προνομαικά Διατάγματα — Certiorari — Άδεια για καταχώρηση αιτήσεως προς έκδοση — Καθυστέρηση — Διακριτική εξουσία αρνήσεως παροχής αδείας. 25

Το Δικαστήριο Ελέγχου Ενοικιάσεων εξέδωσε διάταγμα εξώσεως με αναστολήν εκτελέσεως. Λίγο πριν από την λήξη του χρόνου

της αναστολής ο ενοικιαστής απετάθη προς το ίδιο Δικαστήριο για ακύρωση του διατάγματος και προσωρινό διάταγμα αναστολής της εξώσεως.

5 Το προσωρινό διάταγμα εξεδόθη μετά από μονομερή αίτηση. Οι αιτητές σ' αυτήν την υπόθεση κατέθεσαν ένσταση. Επειδή, όμως, δεν συνεμορφώθησαν με το προσωρινό διάταγμα το Δικαστήριο Ελέγχου Ενοικιάσεων αρνήθηκε εν τέλει να τους ακούσει. Η σχετική απόφαση δόθηκε 10 και πλέον μήνες μετά την έκδοση του προσωρινού διατάγματος.

10 Μετά από την εν λόγω εξέλιξη οι αιτητές καταχώρησαν την παρούσαν αίτηση για άδειαν καταχωρήσεως αιτήσεως προς έκδοση Certiorari προς ακύρωση του προσωρινού διατάγματος και της εν λόγω αποφάσεως. Οι αιτητές, μεταξύ άλλων, υπεστήριξαν ότι το προσωρινό διάταγμα κακώς και ακύρως είχαν οπισθογραφηθεί σύμφωνα με τον Θεσμό 42Α των Περί Πολιτικής Δικονομίας θεσμών.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την αίτηση, αποφάσισε:

20 1. Τα Δικαστήρια έχουν διακριτική ευχέρεια να αρνούνται να ακούσουν σχετικά με διάταγμα διάδικο, που είναι ένοχος παρακοής του. Το Δικαστήριο Ελέγχου Ενοικιάσεων ενήργησε, αρνούμενο να ακούσει τους εν παρακοή του προσωρινού διατάγματος ευρισκομένους, ενήργησε εντός της δικαιοδοσίας του.

25 2. Σκοπός του προνομιακού διατάγματος Certiorari είναι ο έλεγχος της νομιμότητας, αλλ' όχι της ορθότητας απόφασης κατώτερου Δικαστηρίου. Στέρση δικαιώματος ακροάσεως διαδίκου αποτελεί ανεξάρτητο λόγο εκδόσεως του προνομιακού διατάγματος. Στην παρούσα περίπτωση, όμως, το θέμα αφορά άσκηση διακριτικής εξουσίας. Το Δικαστήριο αυτό δεν επεμβαίνει. Η Θεραπεία ανήκει στην σφαίρα της Εφέσεως.

30 3. Ο Θεσμός, που προβλέπει την οπισθογράφιση διαταγμάτων (Οι περί Πολιτικής Δικονομίας Θεσμοί, Θ. 42Α), δεν υποστηρίζουν την θέση ότι το διάταγμα αναστολής της εκδόσεως δεν μπορούσε να οπισθογραφηθεί. Εν πάση περιπτώσει η καθυστέρηση στην υποβολή της αιτήσεως αυτής ούτως ή άλλως οδηγεί στην άρνηση παροχής της ζητηθείσης άδειας.

Η αίτηση απορρίπτεται.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 40 *R .v. Hendon [1933] 2 K.B 696*
R. v. Wandsworth [1942] 1 All E.R 56
Hadkinson v. Hadkinson [1952] 2 All E.R 567
J (HD) v. J (AM) [1980] 1 All E.R 156
Leavis v. Leavis [1921] P. 299

Mavrommatis and Others v. Cyprus Hotels Ltd (1967) 1 C.L.R 266

Mouzouris and Others v. Xylophagou Plantations Ltd (1977) 1 C.L.R 287

Smith v. Paphos Stone C. Estates Ltd (1989) 1 A.A.Δ. 499.

Αίτηση.

5

Αίτηση για άδεια υποβολής για αίτηση για έκδοση διατάγματος Certiorati αναφορικά με τα διατάγματα του Δικαστηρίου Ελέγχου Ενοικιάσεων Λεμεσού-Πάφου ημερ. 22.12.89 και 26.10.90 και την απόφαση του Δικαστηρίου ημερ. 26.10.90 στην αίτηση 237/86.

10

M. Κυριακίδης, για Γλ. Ταλιάνο, για τον αιτητή.

Cur. adv.vult.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτητές, που είναι μετοχική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης υπό την επωνυμία Chr. Karaolis Developments Ltd., ζητούν άδεια του δικαστηρίου να καταχωρήσουν αίτηση για έκδοση εντάλματος τύπου σερτιοράρι. Απώτερος σκοπός είναι η ακύρωση διαταγμάτων ή αποφάσεων του Δικαστηρίου Ελέγχου Ενοικιάσεων Λεμεσού-Πάφου ημερ. 22/12/89 και 26/10/90.

15

20

Τα διατάγματα εκδόθηκαν στην υπ' αρ. 237/86 υπόθεση, που εκδίκασε το Δικαστήριο Ενοικιάσεων. Σ' αυτή ομοδικούσαν η ιδιοκτήτρια των επίδικων υποστατικών και οι αιτητές υπό την ιδιότητα των αγοραστών του κτήματος, στρεφόμενοι κατά του ενοικιαστή. Στο δικόγραφό τους πρόβαλαν κοινούς λόγους για ανάκτηση κατοχής των υποστατικών, τα οποία κείνται στον Άγιο Τύχωνα Λεμεσού.

25

Η θεώρηση των ουσιωδών γεγονότων, όπως συνάγονται από την ένορκη κατάθεση του διευθυντή των αιτητών κ. Χρ. Καραολή και η αλληλουχία τους, θα διαφωτίσουν τους νομικούς λόγους, που αποτελούν το στήριγμα της κρινόμενης αίτησης. Ας σημειωθεί ότι στην ένορκη κατάθεση του κ. Καραολή που τη συνοδεύει επισυνάφθηκαν αρκετά έγγραφα, εν όλω 15, ως τεκμήρια.

30

Στις 9/3/87 το Δικαστήριο Ελέγχου Ενοικιάσεων, στο οποίο θα αναφέρομαι με τα αρχικά του Δ.Ε.Ε. χάρη ευκολίας, εξέδωσε διάταγμα έξωσης του ενοικιαστή-καθ' ου στην πιο πάνω υπόθεση. Συγχρόνως δόθηκε αναστολή 5 μέχρι 31/12/89 υπό όρους που οι διάδικοι ανέλαβαν να τηρήσουν στη διάρκειά της (βλέπε τεκμ. 3). Μεταγενέστερα, στις 20/12/89, ο ενοικιαστής προσέφυγε στο ίδιο δικαστήριο, ζητώντας, εκτός άλλων, τον παραμερισμό του διατάγματος έξωσης. Οι προβληθέντες λόγοι ακυρότητας και 10 άλλες λεπτομέρειες φαίνονται στο αντίγραφο της αίτησής του με αρ. 207/89 που είναι το συνημμένο 4.

Παράλληλα, στις 22/12/89 και ύστερα από εξ πάρτε αίτησή του, ο ενοικιαστής εξασφάλισε προσωρινό διάταγμα (στην αρχική υπόθεση) το οποίο ανέστειλε το διάταγμα 15 έξωσης μέχρι την τελική εκδίκαση της νέας αίτησης. Πρόκειται για την πρώτη απόφαση του Δ.Ε.Ε., που αποτελεί το αντικείμενο της διαδικασίας αυτής. Πιστόν αντίγραφο, που συντάχθηκε στις 23/12/89, επισυνάπτεται ως τεκ. 8. Βάσει των όρων του η αναστολή ίσχυε μέχρι 15/1/90, που 20 κλήθηκαν οι αρχικοί αιτητές να δείξουν λόγο για τη μη συνέχισή του. Η επίδοση στους αιτητές έγινε στις 2/1/90 που, στις 13/1/90, κατέθεσαν ένσταση (υποστηριζόμενη από δύο ένορκες δηλώσεις που έκαμε ο κ. Καραολής) με την αιτιολογία ότι η αίτηση του ενοικιαστή για προσωρινό διάταγμα 25 αποτελούσε κατάχρηση της διαδικασίας και συνάμα αποκάλυπτε την κακή πίστη του ενοικιαστή.

Κατά τη δικάσιμο ο δικηγόρος του ενοικιαστή υπέβαλε ότι δεν έπρεπε να επιτραπεί στους αιτητές να ακουθούν επί της ουσίας διότι, στο μεταξύ, μετά την επίδοση, παρή- 30 κουσαν το διάταγμα με τρόπο που πλήσσει το γόητρο της δικαιοσύνης και την αποτελεσματικότητά της. Λεπτομέρειες, που αφορούσαν την απείθεια προς το διάταγμα, έδωσε ο ενοικιαστής με δύο ένορκες καταθέσεις (μία από αυτές ημερ. 16/1/90 προσκομίστηκε ως τεκμ. 12). Στους 35 ισχυρισμούς του απάντησε ο κ. Καραολής απορρίπτοντας, ουσιαστικά, τη μομφή ανυπακοής (ένορκη κατάθεση ημερ. 15/11/90).

Οι δύο πλευρές είχαν την ευκαιρία να αναπτύξουν τις απόψεις τους στο θέμα που ανέκυψε. Η απόφαση, που επι-

φυλάχθηκε την 15/1/90, δόθηκε στις 16/10/90. Αποτελείται από 11 σελίδες και κατατέθηκε σαν τεκ. 13. Το τεκ. 14 περιέχει το διατακτικό μέρος. Συντάχθηκε την 1/11/90. Ενδιαφέρει το καταστάλαγμα της απόφασης. Το Δ.Ε.Ε. κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, απειθώντας προς το διάταγμα της 22/12/89, οι αιτητές ανέκτησαν με τη χρήση βίας κατοχή των υποστατικών, συνεχίζοντας στις 3/1/90 την κατεδάφισή τους, που είχαν αρχίσει την προτεραιά· ότι δεν ήταν διατεθειμένοι να επαναφέρουν τα πράγματα ως ήσαν· και ότι δεν μεταμελήθηκαν για τη συμπεριφορά τους. Για το λόγο αυτό το δικαστήριο αρνήθηκε να ακούσει τους αιτητές αναφορικά με το αίτημά τους για ακύρωση του προσωρινού διατάγματος, που εκδόθηκε στην απουσία τους. Και προχώρησε να καταστήσει το διάταγμα οριστικό.

Η καταληκτική παράγραφος της απόφασης αντικατοπτρίζει τα δύο αυτά σημεία του συνταγμένου διατάγματος, τεκ. 14, των οποίων τη νομιμότητα αμφισβητούν επίσης οι αιτητές.

"Έχοντας υπόψη όλα όσα αναφέρθηκαν ήδη, το Δικαστήριο με τη σύμφωνη γνώμη των Παρέδρων πιστεύει ότι οι αρχές που τονίστηκαν από το Ανώτατο Δικαστήριο σε διάφορες περιπτώσεις παρακοής διαταγμάτων και ιδιαίτερα στην υπόθεση *Θεοφύλακτος Μαυρομάτης v. Cyprus Hotels Co. Ltd.* (1967) 1 Α.Α.Δ. 266, πρέπει να τύχουν εφαρμογής στην παρούσα υπόθεση και κατά συνέπεια δέχεται την ένσταση του ευπαίδευτου δικηγόρου του αρχικού καθ' ου η αίτηση ενοικιαστή ότι οι αρχικοί αιτητές βρίσκονται σε παρακοή και δεν επιτρέπεται σ' αυτούς να πάρουν μέρος στη διαδικασία αυτή που αφορά ακρόαση για την ισχύ του προσωρινού διατάγματος το οποίο έχουν παρακούσει. Το προσωρινό διάταγμα της 22/12/89 θα εξακολουθήσει να ισχύει."

Χάρη πληρότητας του ιστορικού πρέπει ίσως να αναφερθεί ότι εκκρεμούσε ενώπιον του ίδιου δικαστηρίου από 10/2/90 αίτηση του ενοικιαστή για τιμωρία των αιτη-

τών. Αλλά στις 6/11/90 έγινε δεκτό αίτημα του δικηγόρου τους για εξαίρεση όλων των μελών του δικαστηρίου από τις εκκρεμείς υποθέσεις του φακέλου της υπόθεσης 237/86.

5 Οι λόγοι στους οποίους ερείδεται η αίτηση απαριθμούνται σ' αυτή. Θα τους παραθέσω όπως ακριβώς έχουν διατυπωθεί:

"1. Οι κανόνες της φυσικής δικαιοσύνης δεν είχαν τηρηθεί.

10 2. Το διάταγμα, που φαίνεται ότι είχε εκδοθεί στις 22.12.89 και συνταχθεί στις 23/12/89, δεν εξέφραζε οποιαδήποτε διαταγή ή νόμιμη διαταγή του Δικαστηρίου και σ' ό,τι αφορούσε το περιεχόμενό του ήταν αντικανονικό και παράνομο.

15 3. Η προβλεπόμενη από τη Δ. 42Α, κανονισμός 1, των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας σημείωση περί κυρώσεων, ανεγράφη πάνω στο διάταγμα ημερομηνίας 22/12/89 αντικανονικά και παράνομα .

20 4. Η απόφαση του Δικαστηρίου ημερομηνίας 26/10/90, σύμφωνα με την οποία κρίθηκε ότι η αιτήτρια δεν είχε δικαίωμα να ενστεί στο πιο πάνω διάταγμα, ως τούτο είχε συνταχθεί, ήταν αποτέλεσμα έκδηλης δικαστικής πλάνης περί το νόμο και δικαστική πράξη εκτός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου.

25 5. Η επικύρωση στις 26/10/90 του εν λόγω διατάγματος ήταν αποτέλεσμα έκδηλης δικαστικής πλάνης περί το νόμον και πράξη εκτός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου."

30 Κατά τη συζήτηση το μόνο που ανέφερε ο κ. Κυριακίδης είναι ότι το δικαστήριο υπερέβη τις εξουσίες του. Γιατί το διάταγμα της 22/12/89 δεν μπορούσε να έχει από τη φύση του προστακτικό ή απαγορευτικό χαρακτήρα έτσι ώστε να δικαιολογείται η συμπερίληψη σ' αυτό της οπισθογράφησης για επιβολή κυρώσεων που προβλέπει ο

Καν. 1 της Δ.42Α των θεσμών, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης. Επρόκειτο, όπως είπε, για νομικά ανυπόστατο διάταγμα και το Δ.Ε.Ε. όφειλε να ακούσει τις απόψεις των αιτητών αναφορικά με την ακύρωσή του.

Από ό,τι προηγήθηκε προκύπτει πως βασικό έρεισμα της κρινόμενης αίτησης είναι ότι οι αιτητές στερήθηκαν του δικαιώματος ακρόασης. Η παραβίαση του κανόνα αυτού της φυσικής δικαιοσύνης θεωρείται ανεξάρτητος λόγος που δικαιολογεί, εφόσον αποδεικνύεται, την παροχή θεραπείας με σερτιοράρι: *R. v. Hendon* [1933] 2 KB 696, *R. v. Wands- worth JJ.* [1942] 1 All E.R. 56. 5 10

Όμως σε θέματα απείθειας σε δικαστικά διατάγματα έχει αναπτυχθεί και εφαρμόζεται σταθερά ο κανόνας ότι ο διάδικος που δεν είναι έτοιμος να συμμορφωθεί δυνατό να απωλέσει το δικαίωμα να εκφέρει τις απόψεις του. Ιστορική ανάλυση της αρχής κάμνει ο δικαστής Denning στην απόφαση - ορόσημο *Hadkinson v. Hadkinson* [1952] 2 All E.R. 567. Ο δικαστής Romer στην ίδια υπόθεση προβαίνει στη διαπίστωση (σελ. 568) ότι η συμμόρφωση είναι απαραίτητη υποχρέωση του προσώπου εναντίον του οποίου, ή σε σχέση με το οποίο, υπάρχει διάταγμα έστω και αν πιστεύει ότι είναι αντικανονικό ή ακόμη άκυρο. Χαρακτηριστική περίπτωση είναι η *Leavis v. Leavis* [1921] P 299. 15 20

Η αρχή, όπως διαμορφώθηκε σήμερα, είναι σε τελευταία ανάλυση, ότι το ζήτημα εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου. Τη γνώμη αυτή υποστηρίζουν οι *Bottie & Low* στο σύγγραμμά τους "Law of Contempt" 2η έκδοση στη σελ. 461. Η άποψη των συγγραφέων βρίσκει έρεισμα στην *J (HD) v. J (AM)* [1980] 1 All E.R. 156 στη σελ. 161, *Leavis*, ανωτέρω, και άλλες αυθεντίες. 25 30

Την ίδια προσέγγιση απηχούν οι κυπριακές αποφάσεις στο πεδίο αυτό, όπως συνάγεται από το σκεπτικό της *Μαυρομμάτης και Άλλοι v. Cyprus Hotels Ltd* (1967) 1 Α.Α.Δ. 266 και *Μουζούρης και άλλοι v. Xylophagou Plantations Ltd.* (1977) 1 Α.Α.Δ. 287. Υπάρχει όμως και η 35

- πολύ πρόσφατη απόφαση, που αφορούσε μάλιστα αίτημα για καταχώριση αίτησης προς λήψη σεριτιόραρι *Smith v. Paphos Stone C. Estates Ltd.* και Άλλοι (1989) 1 Α.Α.Δ.(Ε) 499. Οι περιστάσεις είναι ακριβώς οι ίδιες με την εκδικαζόμενη υπόθεση. Με μόνη τη διαφορά ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο άσκησε διαφορετικά τη διακριτική του εξουσία, αρνούμενο να αποκλείσει τους αντιδίκους της αιτήτριας από τη διαδικασία. Δοθέντος ότι επρόκειτο για θέμα ενάσκησης διακριτικής λειτουργίας, ο δικαστής Πικής
- 5 ζόμενη υπόθεση. Με μόνη τη διαφορά ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο άσκησε διαφορετικά τη διακριτική του εξουσία, αρνούμενο να αποκλείσει τους αντιδίκους της αιτήτριας από τη διαδικασία. Δοθέντος ότι επρόκειτο για θέμα ενάσκησης διακριτικής λειτουργίας, ο δικαστής Πικής
- 10 απέρριψε την αίτηση αποφαινόμενος ότι δεν τεκμηριώθηκε (εκ πρώτης όψεως) υπόθεση "για την ανεπίτρεπτη ανάληψη ή υπέρβαση δικαιοδοσίας".

- Υπό το πρίσμα των νομολογιακών αυτών δεδομένων είναι φανερόν πως η απόφαση του δικαστηρίου της
- 15 26/10/90 πάνω και στα δύο σημεία που έθιξαν οι αιτητές λήφθηκε μέσα στα πλαίσια της δικαιοδοσίας του. Κι αυτό γιατί ήταν θέματα κατεξοχήν αναγόμενα στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου. Αν, όπως παρατήρησε ο δικαστής Πικής στην υπόθεση *Smith*, ανωτέρω, άλλος δικαστής, που ενδεχόμενα αντιμετώπιζε το ίδιο ζήτημα, δυνατό να αποφάσιζε διαφορετικά, αυτό δεν μεταβάλλει την έκταση της δικαιοδοσίας.

- Στις διαδικασίες για έκδοση προνομιακών διαταγμάτων δεν κρίνεται η ορθότητα μιας απόφασης, αλλά η νομιμότητά της. Ο έλεγχος στην πρώτη περίπτωση ανήκει και
- 25 μπορεί να γίνει από το Εφετείο. Η θεραπεία έγκειται στο ένδικο μέσο της έφεσης. Τη διάκριση θέτει με καθαρότητα ο Basu "Commentary on the Constitution of India" 5η έκδοση, 3ος τόμος, σελ. 583.

- 30 "This fundamental characteristic of the scope of certiorari should never be forgotten. While appeal is a remedy for correcting an erroneous decision (whether on fact or on law), the writ of certiorari does not issue to correct a mere erroneous decision or irregularity in
- 35 procedure."

Έτσι, οι προβαλλόμενοι λόγοι που έχουν υπόβαθρο το

δικαίωμα ακρόασης δεν ευσταθούν. Ούτε διαπιστώνεται νομική πλάνη που είναι εμφανής από τα στοιχεία του φακέλου τα οποία μπορεί να κοιτάξει το δικαστήριο και ιδιαίτερα την ίδια την απόφαση.

Τέλος, αναφορικά με το διάταγμα αναστολής, η λεκτική διατύπωση του Καν. 1, Δ. 42 Α δεν υποστηρίζει την πρόταση που έθεσε υπόψη μου ο κ. Κυριακίδης κατά την αγόρευσή του. Ανεξάρτητα όμως από αυτό, δεν θα ήταν ορθό να ασκήσω τη διακριτική μου ευχέρεια υπέρ των αιτητών παραχωρώντας άδεια, λόγω της μεγάλης χρονοτριβής που σημειώθηκε να προσφύγουν στο δικαστήριο αυτό για θεραπεία. Η δικαιολογία που δόθηκε δεν μπορεί να ευσταθήσει. Όπως προελέχθη το διάταγμα δόθηκε στις 3/1/90 και οι αιτητές όχι μόνο αδράνησαν, αλλά υπέβαλαν ένσταση και έλαβαν μέρος στη διαδικασία. Άρα είχαν πλήρη γνώση της κατάστασης από την αρχή. Η παρούσα αίτηση κατατέθηκε στις 16/1/90 μετά την έκδοση της απόφασης. Σχετικά με την αρνητική επίδραση του παράγοντα της καθυστέρησης στην παροχή θεραπείας βλέπε 11 Halsbury's Laws of England, 4η έκδοση, παράγραφος 1546, σελ. 812-813.

Για τους λόγους που εξέθεσα καταλήγω ότι δεν αποδείχθηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση που να δικαιολογεί την χορήγηση της αιτούμενης άδειας. Η αίτηση απορρίπτεται.

Αίτηση απορρίπτεται.